

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

IV. Virgo illa, cuius conceptum & partum praedicit Isaias 7. 14. non solum ad conceptum usque & partum, sed post utrumque etiam virgo fore praedicitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Cadunt ergo omnia hæc Judaicæ expositionis fulcimenta.

I V. At aliud præterea Adversarii præcludendum effugium est, quo scilicet se *Virgo illa*, propriunt, postquam vocabuli נָתַת legitima ab eis significatio extorta est. Aiant enim non ex eo recte concludi Virginem illam, de qua futurum predixit Isaías ut concipiat filium & pariat, in hoc conceptu & partu haudquaquam imminentum iri, sed id tantum posse colligi virginem fore ad hunc usque conceptum: ac proinde Isaiam, cum dixit, *Ecce Virgo concipiet & pariet Filium*, id sibi voluisse, tum conceputram & parituram Virginem, postquam virgo esse desierit. Verum ecquod erit signum illud quod pollicetur Deus, si virgo amissa virginitate concipiat & pariat, more matrum omnium? Respondet Bodinus in pestifero & exitiali libro nondum edito, & numquam edendo, quem De abditis rerum sublimium arcanis inscripsit, conceptum hunc & partum signum quidem fuisse, ac non prodigium. Quasi vero vocabulum, נָתַת, quo utitur Propheta, non prodigium quoque significet, atque eo sensu in Libris facie sibi adhibitus reperiatur; quasi Jeremas rem eamdem prænuntians, נָתַת, Novum non appellaverit, quod Isaías נָתַת, Signum dixerat. Neque sane est cur verum hunc Christi Iesu ortum prædicantibus nobis, religionis nostræ perduelles detrahant fidem, quam de Homeri, Platonis, aliorumque simili ortu falsa jactantibus Ethnicis habuerunt. Ex Apolline enim, & Perichione ab omni mortalium complexi integra, natum Platonem ferunt: Remum & Romulum ex Ila virgine & Marte. Jove fatos esse Alexandrum & Scipionem incredibile visum non est. Pontica cuidam mulierculæ ex Apollinis congressu gravidam se dicentis multos adhibuisse fidem narrat Plutarchus; Plutarch in Lyfandi, rum Sileno puer ex ea nato fraudibus suis texendis ut decrevisse Lysandrum, viroque insignes produxisse, qui rei confirmabant famam, rumoremque spargebant Delphis petitum, Sacerdotes in arcans habere sacra quædam oracula, quæ nemini legere fas esset, nisi qui patrem haberet Apollinem. Adeo incredibilis non habebatur ortus hujusmodi. Sribit Hieronymus adversus Jovinianum, creditum Buddam Gymnosophistarum principem è latere virginis prodiiisse. Alterum Buddam, Terebinthum prius dictum, commemorat Socrates, qui ortum quoque suum ad virginem referebat; prioris Buddha usurpato nomine & ortu commentatio. Minerva natum se credi volebat Domitianus, ut est apud Philostratum. Celebrem illum Anglorum yatem Merlinum sine virili congressu procreatum fabulantur. Sunt apud Turcas pueri, quos ἄρνες & virginibus tantum prognatos vulgus credit: Animæ filii, Νεφές οὐγλί appellantur Turcico idiomate, & miranda facinora edere putantur. Sribit Pomponius Melala Apim Ægyptiorum Deum, qui bos niger erat, ceris maculis insignis, & canda, linguae diffimilis aliorum, raro nasci, nec cotu pecoris (ut aiunt) sed dirinxit & cœlesti igne conceptum Adamum sine patre & matre de luto à Deo confitum, Eam ex Adami costa procreatum Judæi fatentur. Qui mundum factum putant, quod Græcorum Philosophorum plerique placuit, primos homines sine patre & matre editos fuisse dicant necesse est: quod minus credibile est, quam ex matre tantum, sine patre Christum Jesum prodiiisse, ut optime adversus Celsum disputat Origenes. Ex sexto Ge- nesios capite arbitrii sunt plerique memoratos illuc Gigantes haudquaquam à viris esse progenitos. Optime quoque Justinus Tryphonii obiect, steriles feminas & genitales annos prætergressas, Sarac, Annam Samuell matrem, & Elizabetham, Dei beneficio fecundas extitisse. Et Judæi ipsi in Midrasch Echa futurum tradunt, ut Redemptor à se expectatus sine patre nascatur. Idem habet R. Simeon ben Jochai in Generatione, & R. Moses Hadarsan in Psalmum octogesimum quintum. Falsus est ergo Plutarchus, cum scripsit feminam omnino nullam diem esse sine viri consortio infangen peperisse.

V. Nunc vero nobis incumbit probandum prædictionem hanc Isaiae, qua futurum prænuntiatur ut Virgo concipiat & pariat Filium, integra etiam in conceptu & partu virginitate, in Maria matre & Jesu filio esse completam. Christi enim Iesu Adversarii, tam splendidum ei testimonium ut eriperent, ex adulterio natum prodiderunt. Impi maxime Judæi impuro suo & maledico ore Mariam matrem Jesu, ornaticem fuisse, sive κομμωτὴν, & μυστηρίαν, hoc est comedis mulierum crinibus operam suam locassem blaterant. Quod artificium quæ exercabant feminæ, quam parum pudicæ essent, ex Nape & Cypashi, quæ in libris Amorum Sulmonensis Poëtæ memorantur, satis notum est. Proinde Mariam appellare solent, נָתַת, hoc est Adulteram; Jesum vero, בֵּן סְתָרָא, Adultere filium: quod equidem sine indignatione referre non possum. Sic sèpe Thalmud utrumque. Sed & illic quoque, & in Midrasch Coheleth, & in damno libro, quem יְשִׁיבָה, Generationes Jesu inscripserunt, cum filium Pandire, & שׂוֹנְתָרִים, Jesum Pantherium nuncupant. Atqui Pantheram illum, Mariæ maritum fuisse narrant in libro Thalmudico Sanhedrin; verum Sanh. cap. 7.

Ccc

*cuius conce-
ptum & par-
tum predictum
Isaia 7. 14.
non solum ad
conceptum sibi
& partum,
sed post utru-
q; etiam vir-
go fore pra-
dictum.*

*Plutarch in
Lyfandi,*

*Hier. ad. Jov.
libr. 1. cap. 16.
Socr. libr. 1.
cap. 21.*

*Phil. De vit.
Apoll. libr. 7.
cap. 11.*

*Pompon. Mel.
libr. 1. cap. 9.*

*Orig. libr. 1.
contr. Cell.*

*Paticinium
illud Isaia 7.
14. in Maria
matre, & Je-
su filio com-
pletum est.*

*Plut. in Præc.
conjug.*